

Tako je delal in še dela stari gospod Bertoncelej vsaki dan. Takó je hitro prišel do Gradca, kamor se je hodil navadno izprehajati, ter se obrnil naravnost k Maceletu na pol merice starega. V tem se je počasi približal večer in stari gospod Bertoncelej se je zopet počasi odpravil proti domu, kder ga vedno z veseljem pričakuje njegova dobra hčerka Anuška.

Mislím, da sem vam dovolj povedal o gospodu Bertoncelju. Pozna ga vse, nù, ne samó pozná, nego tudi vse ga ljubi, ker vsakemu rad pomaga, vsakemu rad dobro svetuje, in se z vsakim rad razgovarja. Bog nam ohrani še dolgo do-brega starca. Kadar njega ponesó jedenkrat v hladni grob, manjkalo bo de dolgo, dolgo nekaj v naši prijazni vasíci. A spomin na njega se bo de ohranil, dokler koli bo de kdo živel, ki ga je poznal ali pa le slišal o njem. — — —

Gozdar in opica.

(Basen.)

ek gozdar je sekal v gozdu drva za kurjavo. Ko hoče razklati precej debel hrastov trkelj, stopi, kakor je to običajno z nogami na jeden konec tega trklja, po drugem koncu pa močno udriha s sekíro. Kmalu napravi gozdar precejšno razpoklino v trklju in dene vánjo zagozdo, da bi lažje vzel sekíro iz trklja in bi napravil z novím udarcem še večjo razpoklino. Čím večja postaja razpoklina, tem debelejo zagozdo vtikuje gozdar v trkelj. In ker se je širila razpoklina, devlje tudi vedno zagozdo proti koncu trklja. To ponavlja gozdar toliko časa, dokler ne razkolje popolnoma hrastovega trklja. — V bližini gozdarjevi pa je prebivala opica. Opazovala je dolgo časa gozdarja, kako je jemal zagozdo iz trklja in močno po njem udarjal. Bilo je vže okolu póludne. Gozdar gre ves truden vsled težkega dela domóv, da se okrepeča z jedjo za utrudljivo delo. Orodje, katero je rabil pri sekanju, pusti pri ónem hrastovem trklju. Ko opica zapazi, da je gozdar namenjen iti domov, splazi se hitro raz drevo. Ko pride na ono mesto, kjer je sekal gozdar drva, ne pomisli nič in kar zgrabi za sekíro ter hoče razklati nek hrastov trkelj, katerih je več tam ležalo okolu. Pri sekanju je natanko pazila na to, da bi ravno tako delala, kakor je videla gozdarja. — Vže zamahne dvakrat, trikrat in glej — napravila je precej veliko razpoklino. Ko pa hoče vzeti zagozdo iz trklja, in drugo debelejo vložiti, takrat pa padeta oba vže nekoliko razklana dela trklja skupaj in ob jednem zagrabitu tudi opičino nogo. Tako je obtičala opica z jedno nogo v trklju. To ji je naredilo velike bolečine in vsled tega je začela grozno kričati, da se je slišalo daleč okrog. — Gozdar v tem času doma povžije pripravljene jedi. Po končani južini se prekriža in nekoliko pomoli, potem gre zopet na delo v gozd. Ko stopi v gozd, sliši velik krik in vik. In kako se začudi videč neprevidno opico z nogo v trklju. A mesto da bi ji vzel nogo iz trklja, useka jo tako močno s sekíro po glavi, da se na prvi mah zgrudi na tla in — pogine.

Kaj se učiš, mladi čitatelj, iz tega? Odgovor je lehak: Ne vtikaj se v stvarí, katerih ne umeješ.

Brežan.

